

РЕШЕНИЕ

№ 7554

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Младен Семов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **8944** по описа за **2023** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Ин Тайм“ ООД; ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. С. И., срещу Решение № 2725/09.06.2023 г., постановено по НАХД № 6554/2022 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), 12-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 534/06.04.2022 г., издадено от директора на ТД Митница - С., с което на „Ин Тайм“ ООД, за нарушение по чл.238, ал.1 от Закона за митниците (ЗМ), във вр. чл.23, §1 и §2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. във вр. с чл.156 от Регламент за изпълнение № 2015/2447, във вр. с чл. 235, а. 1 от ЗМ, във вр. с чл. 231 ЗМ е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 500 лв.

В жалбата са твърди, че оспореното решение е необосновано, постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати процесуални нарушения. Твърди се, че същото е постановено при неправилно установена фактическа обстановка. Излагат се твърдения, че Агенция „Митници“ не изпълнила задължението си по Регламент 2015/2447 и не въвела универсална система за мониторинг на референтния размер. Навежда се, че при издаване на НП бил изтекъл давностният срок по чл.34,

ал.1 от ЗАНН. Неправилно била приложена нормата на чл.157, §3 от Регламент 2015/2447. Изразява се становище за приложимост на чл.28 от ЗАНН. В проведеното публично заседание по делото касационният жалбоподател се представлява от адв. И., поддържа жалбата. Претендира присъждането на разноски.

Ответникът – директорът на Териториална дирекция Митница - С. чрез процесуалния си представител юрк. В., оспорва касационната жалба и моли да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, VI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна. След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел следната фактическа обстановка:

С резолюция на директора на ТД Митница - С. върху докладна записка с рег.№ 32-201683/25.06.2021г., е възложена проверка на Началник Сектор „Митнически разрешения и процедури“ при ТД Митница С., да бъде извършена проверка на „ИН ТАЙМ“ООД за периода 01.01.2020г.- 31.12.2020 г.

При проверката е изискана информация от дружеството, като на 12.07.2021 г. била предоставена справка с размер на обезпечени митни сборове. Допълнителни справки били предоставени от жалбоподателя на 28.07.2021 г. с нанесена корекция на допуснатата техническа грешка в първоначалната.

След въвеждане на данните в справка, изчисляваща референтния размер на обезпечението, е установено, че на 01.04.2020 г. е подадена декларация за временно складиране № 20BG005100198343U2, по която публичните държавни вземания възлизат на 16061,31 лева S ДДС. Към тази дата свободният размер на обезпечението бил по-малък от размера, необходим за обезпечаване на тази митническа декларация и с подаване на същата бил превишен разрешеният референтен размер на обезпечение със 2289,16 лева, като превишаването е продължило до 02.04.2020 г. За този период размерът на необезпечени публични държавни вземания, съгласно заключението на СИЕ вариал от - 659,81 лева до -2386,02 лева.

Констатирано е нарушение, изразяващо се в това, че „Ин Тайм“ ООД не е уведомило митническото учреждение по обезпечението BG005800- териториално управление Югозападна – понастоящем Митница С., както и митническото учреждение за поставяне на стоките под режим BG005100 – митническо бюро Летище С. за превишаването на определения референтен размер.

Резултатът от проверката бил материализиран в Доклад с рег. № 32-286394/08.09.2021 г., който своевременно бил докладван на директора на ТД Митница С..

Въз основа на констатираното нарушение срещу дружеството е съставен АУАН № 612/01.12.2021 г. по описа на ТД Митница С. за извършено нарушение на чл.238, ал.1 от ЗМ във вр. с чл.23, §1 и §2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на

Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (М.) във вр. с чл.156 от Регламент за изпълнение (РИ) 2015/2447. В законоустановения срок срещу АУАН е подадено възражение с вх. № 32-39132/03.12.2021г. Въз основа на АУАН директорът на ТД Митница-С. е издал и оспореното НП № 534/06.04.2022, с което на „Ин Тайм“ ООД на основание чл.238, ал.1 от ЗМ във вр. с чл.23, §1 и §2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. във вр. с чл.156 от РИ 2015/2447 във вр. с чл.235, ал.1 от ЗМ и чл. 231 от ЗМ е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл.238, ал. 1 от ЗМ, вр. с чл. 23, §1 и §2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на митнически кодекс на Съюза, вр. чл.156 от РИ № 2015/2447.

При така установената фактическа обстановка, въззивният съдът от правна страна е приел, че АУАН е съставен съобразно императивните разпоредбите на ЗАНН. Правилно е определена нарушената материалноправна норма, която отговаряла на установената фактическата обстановка и която съответствала на словесното описание на нарушението в АУАН и в НП. При издаването им не били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. От обективна страна е приел, че нарушението е доказано по несъмнен начин. Приел е, че не е налице основание за приложението на чл.28 от ЗАНН, тъй като неизпълненото задължение от страна на наказаното лице е застрашило обществените отношения. Прието е, че обществената опасност на този пропуск се отличава с достатъчен интензитет, поради констатирането на 24 броя нарушения за проверявания период.

Така постановеното решение е неправилно.

Неоснователно е наведеното в жалбата твърдение, че не е налице административно нарушение, тъй като Агенция „Митници“ не била изпълнила задължението си по чл.157, §2 от Регламент за изпълнение № 2015/2447 и не била внедрила система за автоматично следене на референтния размер на обезпечението.

Съгласно чл.23, §1 и §2 от Регламент (ЕС) №952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на митнически кодекс на Съюза (М.), титулярът на разрешението е длъжен да изпълнява задълженията, произтичащи от него и да уведомява незабавно митническите органи за всяка промяна, настъпила след издаване на разрешението, която може да повлияе върху продължаването на действието му или върху съдържанието му. По чл.156 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 относно определения референтен размер, титулярят на разрешението следва да гарантира, че размерът на обезпечението, който може да стане дължим, не надвишава референтния размер. Лицето следва да уведоми незабавно митническото учреждение по обезпечението, когато референтният размер вече не е на равнище, достатъчно за покриване на неговите операции. Това означава, че задължението за уведомяване на митническото учреждение по обезпечението, когато референтният размер вече не е на равнище, достатъчно за покриване на неговите операции, е вменено на лицето - титуляр на разрешението. Това задължение произтича и от самото разрешение за общо обезпечение с намален размер. Предвид това, липсата на система за автоматично следене не освобождава титуляра на разрешението от задължението по чл.156, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Неоснователно е възражението във връзка с неспазване на давностния срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН. Тримесечният срок за съставяне на АУАН започва да тече от момента, в който контролните органи разполагат с нужния обем информация, въз основа на който може да се направи извод за това дали е извършено административно

нарушение, неговите конкретни параметри и правна квалификация. Видно от доказателствата по делото, мониторингът, през който са изисквани и съпоставяни нужните данни, е приключил с доклад рег. № 32-286394/08.09.2021 г. Именно от тази дата започва да тече тримесечният давностен срок по чл.34, ал.1 от ЗАНН, който с издаването на АУАН № 612/01.12.2021г. е спазен.

В заключение и във връзка с наличието на основания за приложимост на чл.28 ЗАНН следва да се посочи:

АССГ вече е отменил 13бр. идентични НП, както сочи и касатора / канхд №№ 9209/23, 8641/23, 2269/23, 2265/23, 7828/23, 6064/23, 6313/23, 5571/23, 5569/23, 5020/23, 2264/23, 2268/23 и 1224/23/, като кас.състави са приели, че е налице маловажност по чл.28 от ЗАНН и са предупредили извършителя.

Правилно е прието от СРС, че нарушението е безспорно доказано/така е прието и по останалите 13бр. кас.дела на АССГ/. Съгласно цитираните по-горе 13бр. решения на АССГ, НП са отменени заради прилагането на чл.28 от ЗАНН от кас.инстанция, като и 13те състава на АССГ приемат, че нарушението е безспорно доказано.

Настоящият К.състав не споделя виждането на останалите състави на АССГ, че следва да се приложи чл.28 от ЗАНН в случая. Както бе посочено, издадени са общо 24бр. НП, като по 13бр. от тях вече е приета маловажност и нарушителят не е понесъл наказание. Преценката за приложението на чл.28 от ЗАНН се прави по всяко от въпросните дело поотделно, като не обвързва по задължителен начин съставите на АССГ. Нарушението не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от всички останали нарушения от този вид. Нарушителят е ЮЛ и не стои изобщо въпроса за негова обществена опасност. Нарушението не изисква настъпването на вредоносен резултат, поради което липсата на такъв е взето предвид при налагане на мин.размер на санкцията. Още повече – в хипотеза като процесната в която една и съща „маловажност“ засяга последователно 24 периода, независимо от факта, че нарушението за всичките тези периоди е установено по едно и също време.

При този изход на спора, на ответника следва да се присъдят разноски за тази инстанция в мин.размер от 80лв по НЗПП.

Водим от горното, XIIIти Касационен състав на АССГ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № № 2725/09.06.2023 г., постановено по НАХД № 6554/2022 г. от Софийски районен съд, 12-ти състав.

ОСЪЖДА „Ин Тайм“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 80 лева, представляваща разноски за тази инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

